

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

เรื่องวิภูวนาก็เป็นอย่างนี้แหละ

เมื่อวานนี้คนทั้งเมืองอุดรมีใครตื่นในจังหวัดก็กับนายกมาหรือเปล่า พอตื่นจากหลับในขณะนั้น ถ้ามองเวลาเท่าไร จะติดตรงนี้อีกนะ ทางคณะนายกมาเวลาเท่าไร มาถึงอุดร มาด้วยยานพาหนะอะไรบ้าง เพราะน้ำนี่สำคัญ เป็นปัญหามาก มาถึงอุดร เวลาประมาณเท่าใดใครทราบไหม เราถึงได้ถาม ท่านว่าถ้ามีโอกาสก็จะมาทางนี้ เราบอกว่าเราไม่อยู่ เพราะเรามีธุระของเราจำเป็น ก็พอเหมาะดีกับให้ท่านมาต้อนรับพี่น้องประชาชนทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งชาวอุดรได้ยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน เข้าใจไหม ถ้าท่านแบ่งภาคทางโน้นทางนี้จะไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะธุระของเราจะไปอยู่แล้ว ท่านบอกจะมาเพราะท่านปรารถนาอยู่แล้ว เรบอกเราไม่อยู่ เพื่อให้ท่านทำหน้าที่ของท่านเต็มเม็ดเต็มหน่วยกับประชาชน ซึ่งนาน ๆ จะมาทีหนึ่ง เราไม่ทราบยังงัย เราอยู่ที่นี่เพื่อจะตายแล้ว ให้ได้มองหน้านายกบ้าง ไม่มองแต่หน้าหลวงตา

เวลาประมาณเท่าไร (มาบ่ายโมงครึ่ง มาเครื่องบิน ทอ.ลงที่สนามบิน ทอ.) ที่สนามบิน ทอ.ลงได้นะ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำนะ แต่เครื่องบินพลเรือนไม่แน่นอน คิดดูซิเขามาไม่ได้สองสามวันแล้ว แล้วเวลานี้เป็นยังงัย น้ำที่อุดรเราค่อยลดลงบ้างหรือยัง (ลดลงอยู่เจ้าคะ) ที่ถามนี้ก็ถือว่ามันเป็นปัญหากับเขื่อน ถ้าเขาจะเปิดมากมันก็จะท่วมเมืองอุดร ถ้าไม่เปิดไม่ได้เขื่อนพัง ถ้าเขื่อนพังเมืองอุดรแหลก เป็นอย่างนั้นละจึงต้องถาม ทางนี้ก็ต้องพยายามเปิดให้พอเหมาะพอดี ไม่ให้เสียทั้งทางเขื่อนทั้งทางอุดร อันนี้ก็ภาวะหนักเหมือนกันนะพวกรักษาเขื่อน ไม่ว่าเขื่อนไหนเหมือนกัน เวลา น้ำมาก ๆ นี้ผู้รักษาเขื่อนจะหนักหัวอกอยู่มากนะ

เฉพาะอย่างอุดรนี้สำคัญมาก ถ้าเปิดมากก็ท่วมอุดร ถ้าไม่เปิดก็เขื่อนพัง ระวังยาก เขาต้องพยายามเปิดจังหวัดอุดร ๆ ดีไม่ดีเขาจะวิฤตถามกัน ระหว่างทางอุดรกับทางเขื่อนเป็นยังงัย ๆ คอยเปิดคอยปิดอยู่จั้นแหละ เขื่อนบ้านจั่นนี้สำคัญมากเพราะมันเป็นทำน้ำ ฟุ้งลงใส่อุดรตรงเป้งเลย ระวังยาก ส่วนเขื่อนห้วยหลวงไม่ค่อยเท่าไร เพราะมันมาทางข้าง มันแฉลบ ๆ ไปก็ได้ น้ำ แต่เขื่อนบ้านจั่นนี้ไม่ออกไปไหน ฟุ้งอุดรเลย จึงระวังยาก ก็คงจะค่อยเบาลง ๆ ทนเอาบ้างแหละจะทำยังงัย ก็ไม่ทราบใครถูกใครผิด เขื่อนกับเมืองอุดร เรายกผลประโยชน์ให้เมืองอุดรเสีย เมืองอุดรตั้งแต่เรายังไม่เกิด เขื่อนเพิ่งตั้งได้สองสามปี แสดงว่าเขื่อนเป็นผู้ผิด เมืองอุดรเป็นผู้ถูก ผู้ถูกน้ำท่วมก็ท่วมไปเถอะเพราะเราถูก ภูมิใจตรงที่ว่าเราถูกก็แล้วกัน น้ำท่วมข้างหัวมัน ทางเขื่อนก็

เหมือนกัน เชื้อนั้นก็น้อยใจไปเถอะ ได้เอาน้ำท่วมหัวคนก็พอ เรียกว่าทางเขื่อนแพ้วข้าง
เถอะนะ

ไปที่ไหนเหมือนกันหมด เมื่อวานเราไปที่ไหนดูตลอดท่วมตลอดเลยถึงสกล น้ำ
มาก ๆ ถนนอะไร ๆ ขาด เมื่อวานไปหนองหาน เลยหนองหานไปสะพานเขาทำใหม่
คอสะพานที่ถมดินยังไม่แน่นพอทำ คอสะพานขาด เราตรงหลบไปออกจวนจะถึงหนอง
เม็ก ขาดเรื่อย ๆ นะ เราหลีกเลี่ยงก็ยังมีคอสะพานขาด เขาเอาสะพานไม้มาใส่ให้พอไป
ได้ หลีกไปนี่ก็ไปโดนอีก คอสะพานทางนี้ก็ขาดอีกเมื่อวาน

นี่เราพอใจ เห็นไหมนายกของเรา หาที่ไหน บอกตรง ๆ อย่างนี้เราพูดจริง ๆ
เพราะเราพูดด้วยธรรมเราไม่มีโลกเข้ามาแทรกมาแซงเลยว่า ลำเอียงอย่างนั้นอย่างนี้
เราไม่มี นี่ก็ทราบทางเพชรบูรณ์ ภูเขาขาดทับคนตายตั้ง ๗๕ คน โนนดูซิ หายไป ๘๐
กว่า หายก็คือตายนั้นแหละ ที่ตายก็เห็นซาก ที่ไม่ตายมันพัดลงไปทับลงไป ไม่เห็นซาก
มันก็ตายอยู่ในนั้นแหละ แล้วเป็นยังไงหัวใจของคน ๆ ที่เกี่ยวข้องกันอยู่นั้นเป็นยังไง
ความทุกข์ทรมาน นี่นายกก็มาแล้วนะเห็นไหมล่ะ มากี่ถามเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับนี้
พอเสียวยาน้ำใจของผู้ที่ชอกช้ำจนอกจะแตกนั้นว่าเท่าไร(ทางการเขาจะให้ค่าบ้านที่พัง
หลังละ ๒๕,๐๐๐ บาท มากกว่าน้อยไปเลยให้ ๕๕,๐๐๐ บาท)

นั่นเห็นไหมล่ะ ทางโน้นเขากำหนดไว้ ๒๕,๐๐๐ นายกมาพาดเสีย ๕๕,๐๐๐ หา
ที่ไหนหาซินะ โทกโทกโทก ฟังซิ นี่ละธรรมต้องพูดตามความสัตย์ความจริง เลวก็บอกว่า
เลว ดีต้องบอกว่าดี จึงเรียกว่าธรรม เสกปั้นสั้วปั้นถ่านมาเป็นทองคำ เหยียบทองคำ
ให้เป็นสั้ว มันเป็นไปได้ไม่ได้นะ อยู่ในสั้วก็เป็นทองคำ เป็นสั้วเป็นถ่านขึ้นมาโปะทอง
คำ มันก็เป็นสั้วเป็นถ่านโปะทองคำ นั่นของชั่ว นี่ก็เริ่มแล้ว ๕๕,๐๐๐ กับ ๒๕,๐๐๐
ฟังซิ โกลกันเท่าไร เพิ่มอีกเท่าไร เพิ่มอีก ๓๐,๐๐๐ นี่นายกตกลงให้ไว้แล้วนะ แล้วยัง
ให้วินิจฉัยกันอีกนะ วังนี้ไซ้ไหม บางที่อาจจำเป็นที่จะต้องเพิ่มนายกก็จะเพิ่มเอง

ที่จะให้นายกลดไม่ลดเราว่าจ้างเลย นอกจากเสียงส่วนมากเห็นว่าเป็นประโยชน์
แล้ว อาจจะเอนลงก็ได้ตามเหตุผลนะ แต่ที่ตั้งไว้แล้วต้องตั้งไว้เลย ตั้งไว้ก็เพื่อค้ำหน้า
ความจำเป็นมีอยู่ตลอด ยังบอกขอบคุณหารไม่เสร็จ ถ้าเสร็จแล้วความจำเป็นมีเท่านั้น
อาจเพิ่มขึ้นอีกก็ได้ นี่ละน้ำใจเข้าใจไหม ตายไปเท่าไร ๆ น้อยเมื่อไร ตายพลัดตาย
พรวด ตายจากกันแบบนี้ยังเป็นความทุกข์ทรมานแสนสาหัสไม่คาดไม่ฝัน ออกแตกนุ่น
นะว่าไง ที่ตายตายไป ที่ยังไม่ตายก็อกจะแตก ความทุกข์ทรมาน ก็ต้องมาเสียวยาน้ำ
ใจกันพอพื้นตัวได้ ก็อย่างนั้นซิ

พอพูดอย่างนี้เราก็ยังระลึกได้และเอามาวินิจฉัยอยู่ตลอดนะ มันหากแยบขึ้นมา
เรื่อยอยู่ ที่เราไปเกิดอุบัติเหตุที่วารถพาแลบลบข้างทาง เราก็นอนอยู่ในรถ รถตก

กระแทกลงไป ๆ เรารู้ตลอดนะ ตกลงมาเรื่อย กระเด็นนี้เราขึ้นข้างบนแล้วตกลงมาแล้วกระเด็นอีกตกอีก ๆ จนกระทั่งลงไปนั้นแล้วไปชนกองหินข้างหน้า เราก็ยังนอนอยู่นั้นแหละ พอยกคอกขึ้นได้ก็ดู รดยังไม่ดับเครื่องก็บอกให้ดับเครื่อง ตกลงไปแล้วมันยังไม่ดับเครื่อง ให้ดับเครื่องแล้ว เราก็ลุกไม่ได้แล้ว แขนข้างขวากระดูกแตกแล้ว ให้เขามาช่วยยกออกจากรถ บอกว่าเราลุกไม่ได้แล้ว ฟังซิพี่น้องทั้งหลาย เผลอเมื่อไร ไม่มีเผลอเลยทุกกระเบียดเลย นั่นละหลักธรรมชาติของจิต ถ้าธรรมตามันเป็นตัวของตัวเองเมื่อไร ดีไม่ดีสลบตายอยู่ในรถก็ได้

นี่ไม่ได้มีอะไรเลย พุทธธรรมดาบอกว่าเราลุกไม่ได้นะ ได้แต่ยกคอกขึ้นเห็นรถไปชนนั้นเครื่องยังติดอยู่ จึงบอกให้รีบดับเครื่อง เขาก็ดับ แล้วเอาเราขึ้น นี่ก็เหตุมันบันดลบันดาลนะ รถเราทางก็กว้าง ๆ ทางสายเจริญศิลป์กว้างนะ ไม่มีรถที่ไหนมาเลยเราไปด้านนี้ แล้วอยู่ ๆ มอเตอร์ไซค์ก็มาด้านโน้น ไม่ได้คาดได้ฝันว่ามันจะบุดับเข้ามา นี่เวลามันจะเป็นนะ เหตุมันบันดลบันดาลอะไร แล้วมาที่นี้รถเราถ้าตรงไปนี่ไม่ใช่ตายธรรมดานะ เรียกว่าตายแหลกละเลย เราต้องหลบ เราเจ็บไม่เป็นไรคนนี่ไม่ตาย ถ้าคนนี่ตายแล้วจะเป็นอะไร เรื่องตำรวจที่จะมาปรับเรื่องจราจรอะไรนั้นเราไม่มีปัญหาอะไรเลย ไม่เกี่ยว มาเท่าไรเราจ่ายเลยทันที

แต่สำคัญที่คนตายนี้ ความบอบช้ำเขาเกี่ยวโยงไปถึงไหน ๆ พอตายแล้วค่าศพ ค่าเมรุเขาจะเรียกเท่าไรไม่ว่าแหละ เราจะจัดให้เลย นอกจากนั้นยังจะถามถิ่นฐานบ้านเรือนที่อยู่ที่อยู่อาศัยของเขา เขาบกพร่องขาดเงินอะไร ดีไม่ดีปลุกบ้านให้ทั้งหลาย เอาเงินฝากธนาคารให้เป็นก้อน ๆ แก่เขา เป็นของเล่นเมื่อไร ต้องนับเป็นล้าน ๆ ขึ้นไปเลยคนเดียวนี้ตายจากหัวใจเรา เรื่องใครจะมาปรับไหมใส่โทษอะไรเราไม่เคยสนใจ มีตั้งแต่ความเมตตา จะต้องเป็นอย่างนั้น แต่นี้เราก็ไม่ตายเพียงเจ็บ เขาก็ไม่เสียหาย เงินล้านอะไรนี้ก็ไม่เสีย ก็เป็นอย่างนั้นละเห็นไหมละ เราเคยไปสนใจกับความผิดถูกอะไร มีแต่ความเมตตาสงสารท่วมทับเลย ที่จะต้องจ่ายให้เขาเต็มกำลังที่เราคิดเรียบริ้อยทุกอย่างแล้ว ให้หมดเลย เป็นอย่างนั้นนะ

นี่ละน้ำใจ น้ำแห่งความเมตตา คนตายขนาดไหนทำไมไม่มีน้ำใจคนเรา ต้องมีน้ำใจต่อกันซี อย่างท่านนายกที่มาปฏิบัตินี้เรียกว่าถูกต้องที่สุดแล้ว เพราะเป็นสิ่งที่พอช่วยได้อันนี้ ส่วนที่มันสุดวิสัยก็เป็นอันว่าสุดไป ส่วนไหนที่พอเหยียวยาก็ช่วยกันไป น้ำใจเป็นของสำคัญมากนะ ตายมันตายด้วยกันทุกคน อยู่ที่ไหนตายด้วยกัน แต่หัวใจมันไม่ตายนะซี มันจะพกเอาเรื่องต่าง ๆ เข้าไปเต็มหัวใจ ถ้าได้ของดีเข้าไปก็เป็นเครื่องพยุกันไป ถ้ามีแต่ของเลวร้ายด้วยกันมันก็ฟังอีก หัวใจไม่ตายก็ฟังไปด้วยความทุกข์เหยียบย่ำทำลาย

พูดถึงเรื่องอุบัติเหตุนี้ เรียกว่ามันบันดลบันดาลจริง ๆ รถมอเตอร์ไซด์มันก็มา โน้น รถทางหน้าทางหลังก็ไม่มี กว้างขวาง แล้วอยู่ ๆ ทำไมสะเปะสะปะ แล้วรถเราขับ มาสักเท่าไรแล้วก็ไม่ได้พาลงคลอง มอเตอร์ไซด์เขาก็ขี่มากี่วันก็คืนแล้วเขาก็ไม่เห็นเป็น ไร ทำไมวันนั้นจึงมาเป็นอย่างนั้น เราก็เอามาคิดหมดเรื่องเหล่านี้ ตกลงว่าไม่มีใครผิด ใครถูกแหละ เรื่องวิญานก็เป็นอย่างนี้แหละ ลงเลยไปเลย

ที่นี้พอทราบว่ารรถเราลงคลอง บรรดารถทางหลวงแถมนั้นมาหมดเลย มานำเรา ตั้งเก้าคันสิบคัน ตั้งแต่เจริญศิลป์มากระทั่งเข้าโรงพยาบาล รถทางหลวงที่เขาไปอยู่ ประจำทางหลวงเป็นแห่ง ๆ เขาวิญถึงกันละชิก็หลังไหลกันมา รถเราคันเดียวรถทาง หลวงนำเป็นสายยาวเหยียดตั้งเก้าคันสิบคัน ทางนี้เขาก็โทรมาบอกทางโรงพยาบาลอุดร ทางนี้ก็เตรียมพร้อมจัดห้องหับอะไรเรียบร้อยทุกอย่าง พอเราผ่านเข้าประตูโร งพยาบาล มีดแปดทิศคนเต็มอยู่นั้น เขาก็คงจะมาดูเรา มาแล้วเขาก็เอาขึ้นห้อง ไหนจะ ทำอะไรว่ามา(อยากรจะฉายเอ็กซ์เรย์) เอ้า ฉายก็ฉาย เขาก็ฉายปั๊บปั๊บ ๆ แล้วเป็นยังไง (กระดูกแตกตรงนี้) แล้วทำยังไงกระดูก เขาว่าจะเอาอะไรมาใส่นี้ เขาเลยเอาอะไรมาใส่ ใส่แล้วมันขบมันเจ็บ อู๊ย เอาออกหนีไม่เอา จับโยนหนีเลย เอาผ้ามา เราใส่ผ้านี้พอ

แล้วมีอะไรอีก เขาเตรียมห้องไว้หมดแล้วจะให้เราอยู่ที่นั่น ถ้าตามโรงพยาบาล แล้วปานนี้เรายังไม่ได้ออกจากห้องนะ เข้าใจไหมล่ะ เขาเตรียมไว้พร้อมหมดเขาไม่ได้ คิดอย่างเราคิดละชิ พอเสร็จแล้ว มีอะไรอีกล่ะ (ไม่มีอะไร จะให้เข้าห้อง) ห้องอะไร (ห้องพัก) โอ้ย ไม่เข้า เราจะกลับวัด พอว่าอย่างนั้น เอ้า ไปเดี๋ยวนี้ ตกลงขึ้นรถมาเลย นี่มันไม่มีอะไรหัวใจ เป็นก็เรื่องธาตุเรื่องชั้นธมันเป็น หัวใจไม่เป็น ฝึกให้ดีนะฝึกใจจะ ไม่เป็นอย่างอื่น เป็นอย่างนี้ทั้งนั้นละ จะให้เป็นอย่างอื่นอย่างใดไปเป็นไม่ได้เลย มากี่ มารักษาอยู่ี่สบาย หมอเขาจะมาฉายอะไร ไม่จำเป็น เท่านั้นพอ ฉายแล้ว เขายังจะเอา เครื่องฉายมาฉายอีก ห้ามไม่ให้มา

จนกระทั่งปานนี้แหละ กับหมอไม่มาหากันได้เลย ถูกขู่เอา ไม่มีอะไรเลย ก็หาย เดี่ยวนี้ให้ปวดทุกวัน ๆ ค่อยดีขึ้น นวดนี้ก็ไม่ได้นวดธรรมดาเนะ นวดแบบแขนขาดไป เลย ไม่งั้นเส้นมันแข็งไปเลย ต้องเอาอย่างแรง เหมือนว่าแขนขาด ๆ แต่ละครั้ง ๆ จึง ค่อยดีขึ้นมาเรื่อย ๆ เดี่ยวนี้ใช้ได้มากแล้วมันจะถึง ๘๐% แล้วมั้ง มีขั้ดเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่มากนัก เรื่องของจิตเป็นอย่างนั้น นี่เอามาเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ผลของการ ปฏิบัติธรรม ธรรมปรากฏผลขึ้นมาแล้วเป็นอย่างไรบ้างในหัวใจของผู้ปฏิบัติธรรม มันก็ รู้ในตัวเอง มันเหมือนไม่มีอะไรเกิด ถึงขนาดนั้นมันก็เหมือนไม่มีอะไรเกิด ก็เป็นเรื่อง สมมุติมันดินมันดีดของมัน ๆ มันจะเป็นแบบไหน กระดูกแตกอะไร ๆ ก็ตามก็เป็น เรื่องสมมุติทั้งหมด จิตอันนั้นไม่ได้เป็นสมมุติ เป็นอฐานะเข้ากันไม่ได้แล้ว

มันจะเป็นขนาดไหนก็เห็นแต่เรื่องของวิญญานมันติดมันตันของมัน อันหนึ่งก็คือ ความติดตันของวิญญาน ก็มีเท่านั้น รักษากันไปได้แค่นั้นก็รักษากันไป รักษาไม่ได้ทั้ง ปี่วะเลย ก็มีเท่านั้น เพราะเหล่านี้เครื่องมือทั้งหมดไม่ใช่ธรรมชาติ เพราะฉะนั้นจึงมีคำว่าเกิดว่าตาย คำว่าเกิดก็คือจิตเข้าไปสู่ปฏิสนธิไปเป็นเจ้าของ ก็เกิดเป็นสัตว์เป็นบุคคล ขึ้นมา เป็นสูงเป็นต่ำแล้วแต่อำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วของตัวเอง แล้วก็เรียกว่าเกิด พออันนี้หมดสภาพแล้วก็เรียกว่าตาย จิตไม่ได้เคยเกิดเคยตาย ออกจากนี้ก็ติดออกเลย กรรมดีกรรมชั่วมียังงัยแยกไม่ออกอันนี้ ใครจะเก่งขนาดไหนในสามแดนโลกธาตุนี้ ไม่เห็นอหังการอหังการไปได้เลย หลักกรรมเหนือกว่าทั้งหมดก็ต้องไปตามกรรม นั้นที่ไป กรรมดีไปดี กรรมชั่วไปชั่ว จะเหนือกรรมไปไม่ได้นะ

กรรมเป็นกฎตายตัว เป็นหลักธรรมชาติ จะแก้ไขอย่างอื่นอย่างใดอีกไม่ได้แล้ว ท่านจึงให้ระวังเรื่องกรรม อย่าทำชั่วถ้าไม่อยากทำลายตัวเอง มากน้อยทำลายตัวเองไป โดยลำดับ ถ้ากรรมดีก็เสริมตนเองเป็นลำดับ ๆ นี่คือการเป็นหลักธรรมชาติ พระพุทธเจ้าพระองค์ใดก็ตามไม่เคยมาแก้กรรมนี้เลย กรรมแก้ไม่ได้เพราะเป็นหลักธรรมชาติ จึงสอนให้ปรับปรุงตัวเองให้เข้าสู่กรรม กรรมดีให้บำเพ็ญ กรรมชั่วให้ละ ท่านสอนอย่างนั้นด้วยกันทั้งนั้น มีพระพุทธเจ้าองค์ใดที่แหวกแนวสอน ลบกรรม ๆ ไม่ให้มี ไม่เคยมี พวกเราจึงจะเก่งกล้าสามารถยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าหรือ ลบกรรม ๆ มันลบได้ที่ไหน ตายกองกันอยู่ก็คือกรรมนั่นเองพาให้ตายพาให้เกิด พ้นจากอำนาจของกรรม จิตบริสุทธิ์แล้ว บังคับให้เกิดก็ไม่เกิด แต่ไม่ตาย นั่นคือหลักธรรมชาติ ไม่มีอะไรพาเอา พาเอียงแล้ว กรรมมันบังคับให้ลงต่ำให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ พอปิดเหล่านี้ออกหมด ซึ่งเป็นเรื่องสมมุติ กรรมดีกรรมชั่วเป็นสมมุติ ปิดออกหมดแล้วเหลือแต่หลักธรรมชาติ ล้วน ๆ ท่านก็ให้ชื่ออันหนึ่งเสียว่านิพพาน หรือว่าธรรมธาตุ เท่านั้นเอง

นั่นละธรรมชาตินี้ไปสุดขีดแล้ว จิตที่ท่องเที่ยวไปสุดขีดสุดแดนแล้ว สุดที่แดน ธรรมธาตุนะ หมดสมมุตินั้นแล้วเป็นธรรมธาตุครอบโลกธาตุ ท่านเรียกວານิพพานเที่ยง นั้นสูญไหมละ นี่ละธรรมชาตินี้ตั้งแต่เกิดตายอยู่มันก็ไม่สูญ ออกจากภพนี้ไปภพนั้น ๆ ตัวจิตนี้ไม่สูญ ไปเรื่อย ๆ ไปสูงไปต่ำ พอหมดสิ่งที่เกี่ยวข้องแล้ว ตัดออกหมดแล้วติด ผิงเดียวเป็นธรรมธาตุ นั้นสูญไหมละธรรมธาตุ นี่ละสุดยอดของจิตไปยุติที่ธรรมธาตุ ครอบโลกธาตุธรรมธาตุนี้ นั่นละพระจิตของพระพุทธเจ้าหนึ่ง พระปัจเจกพุทธเจ้าหนึ่ง สาวกทั้งหลายของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ หนึ่ง เป็นธรรมธาตุด้วยกันหมด จึงเรียกว่าเป็นเหมือนน้ำมหาสมุทร

น้ำมหาสมุทรเท่ากับกำปั้นนะ ถ้าจะเทียบถึงธรรมธาตุของท่านผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย น้ำมหาสมุทรนี้เทียบเท่ากำปั้น แต่ไม่มีอะไรจะเทียบ เห็นว่าน้ำมหาสมุทรใหญ่กว่า

เพื่อนในโลกเรานี้ จึงว่าน้ำมหาสมุทรกว้างขวางสุดขีด ที่นี้ธรรมชาติยังครอบอีก ธรรมชาติอันนี้จะที่ครอบโลกธาตุ ที่ว่าธรรมมีอยู่ ๆ คือธรรมชาตินี้เองมีอยู่ พันแล้ว พันดีพันชั่วทุกอย่างพันหมดแล้วก็ป็นธรรมชาติ สูญไปไหน นี่ละที่สุดของจิตคือป็นธรรมชาติ ไม่มีคำว่าสูญ การเกิดตายก็ไม่มีคำว่าสูญ หากเกิดตายตลอดเวลาด้วยอำนาจของกรรม มีวิชาเชื่อแห่งความเกิดวางรากฐานไว้ นั้น กรรมก็บีบเข้าไปตรงนั้น ดีชั่วไปอย่างนั้น พาเกิดพาทาย ๆ ตลอดไปเลย นี่ป็นหลักตายตัวไม่มีใครแก้ได้ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์แก้ไม่ได้ทั้งนั้น จึงสอนไปตามหลักความจริงอันนี้ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่ใหญ่หลวงมากที่สุด ครอบแดนโลกธาตุไปเลย

เมื่อหมดสมมุติแล้วที่นี้ไม่มีอะไรวางจิตนะ มีสมมุติเท่านั้น ก็เลสเป็นพื้นฐานแห่งสมมุติสร้างความทุกข์ความลำบากลำบากให้แก่สัตว์ทั้งหลาย ความสุขก็มีเจือปนไปกับธรรมที่แทรกกันไป ความทุกข์ก็เป็นไปกับกิเลสที่พาสรางกรรมชั่ว มันก็หมุนกันไป แทรกกันมา สุขทุกข์จึงมี ถ้าผู้มีกรรมชั่วมาก ๆ ความสุขแทบไม่ปรากฏ มีแต่ความทุกข์ ความทรมาน ทั้ง ๆ ที่ความสุขก็มี แต่อำนาจของความทุกข์เหนือ ก็เหมือนว่าคนนั้นไม่มีสุข ความจริงมี แต่ก็เรียกว่าไม่มีความหมาย นี่ละมันแทรกกันไป ที่นี้เวลาจิตได้อบรมตัวเองให้ดีขึ้น ๆ ความดีอันนี้จะค่อยมีกำลังขึ้น ๆ ค่อยชะล้างสิ่งชั่วทั้งหลายออก ๆ เรื่อย ๆ จนกระทั่งพุ่งเลยถึงธรรมชาติ นี่คือความดีทั้งนั้น ชักฟอกจิตให้ถึงธรรมชาติคือความดีทั้งหมด อย่างอื่นอย่างใดชักฟอกไม่ได้ หนุนไม่ได้

ความชั่วเท่านั้นที่จะพาโลกให้ล่มจม ไม่มีอะไรทำโลกให้ล่มจม ต้นไม้ ภูเขาไม่ได้มาทำโลกให้ล่มจมนะ ดินฟ้าอากาศทั่วแดนโลกธาตุไม่มีอะไรทำโลกให้ล่มจม มีความชั่วเท่านั้นทำหัวใจคนนั้นให้ล่มจม ถึงไม่ฉิบหายก็ล่มจม ได้รับความทุกข์ความทรมาน พวกกันจำให้ตื่นะ อันนี้สำคัญมาก ใครจะลบล้างไม่ได้ ลบล้างบีบเท่ากับทำลายตัวเองทันที ลบล้างกรรมดีกรรมชั่ว ไม่มีบาปบุญ นรกสวรรค์ไม่มี เท่ากับลบล้างตัวเองในทางที่ดีทั้งหลายเพื่อเข้าสู่ความจมโดยถ่ายเดียวเท่านั้น อันนี้สำคัญมากนะ

จิตเวลาได้รู้มันรู้จริง ๆ ยังบอกแล้ว พระพุทธเจ้าท่านถึงได้ท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก พระองค์ก็เคยเกิดแก่เจ็บตายมาอยู่ในโลกอันนี้ กับโลกไม่ผิดกันเลย ตกนรกหมกไหม้กี่ครั้งก็หน นับไม่ได้เลย พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ ก่อนที่จะได้ป็นพระพุทธเจ้านะ ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมไม่รู้กี่ครั้งก็หน ขึ้นไปลงมาอยู่อย่างนี้ตลอด เพราะจิตดวงนี้ไม่ตาย บุญกรรมดีชั่ว พาไปพามาอยู่อย่างนี้ตลอด นี้เรียกว่าวิภวาน มันวนไปวนมาเกิดแล้วตาย ตายแล้วเกิดที่เก่านั้น แต่ไม่ทราบว่าเป็นเจ้าของเคยเกิดเคยตาย เพราะฉะนั้นมันถึงเกิดถึงตายเรื่อย ๆ ที่นี้เวลามันพ้นจากอันนั้นขึ้นมาแล้วมันก็จำ มองเห็นหมดเรื่องของตัวเองเป็นยังงั้นมา

จิตดวงนี้เวลามันเปิดตัวมันก็เห็นหมดละซิ เวลาปิดตัวมันมืดมิด ไปที่ไหนก็มืดตลอดเวลา เวลาเปิดตัวขึ้นมาแล้วมันก็เห็นหมด นี่ท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก พระองค์ก็ผ่านมาแล้วด้วยกัน ทีนี้พระองค์ผ่านขึ้นมาแล้ว จึงมองดูสถานที่เคยผ่านเคยอยู่ เคยได้รับความทุกข์ความสุขลำบากลำบากขนาดไหน จำไปหมดแล้ว ทีนี้ก็ท้อพระทัยในการสั่งสอนสัตว์โลก ประหนึ่งว่าสุดท้ายในการที่จะจุดจะลากสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากแหล่งแห่งความทุกข์ทั้งหลาย คือวัฏจักรนี้ได้ ก็ทรงท้อพระทัย แล้วก็ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลกดังที่เคยที่พูดแล้วนั้น ที่เต็มไปด้วยถึงขยะ สัตว์โลก

นี่ก็เรามาแยกประเภทให้รู้อีกนะ คำว่าถึงขยะ ไม่ได้หมายถึงว่าเป็นกองมูลรอกองคูลแบบเดียวกันหมดนะ เป็นชั้น ๆ ของถึงขยะ เช่นว่า วัฏวน วัฏจักรนี้ รวมความเข้าแล้วเรียกว่าถึงขยะ อยู่ในกรอบของวัฏจักร ทีนี้ถึงขยะนี้มีกี่ประเภท แยกออกซิทีนี้ ประเภทที่เยี่ยมที่สุดในถึงขยะ นี้มีคุณค่ามากเต็มเหนี่ยวของถึงขยะ คำว่าถึงขยะ คืออยู่ในแดนสมมุติ ต้องเรียกว่าถึงขยะเหมือนกันหมด ทีนี้แยกถึงขยะออกจากกันไปตามประเภทของถึงขยะ ถึงขยะประเภทเยี่ยม ประเภทลดลงมา ประเภทที่สาม ประเภทที่สี่ ประเภทที่เยี่ยมเรียกว่า ถึงขยะประเภทเยี่ยม เหล่านี้มีอุปนิสัย พระองค์ทรงเล็งญาณดูถึงขยะ

เอาพูดง่ายว่าอย่างนี้เลย อ้อ พวกนี้ถ้าเป็นสัตว์ก็อยู่ปากคอก ประเภทที่หนึ่ง คอยที่จะหลุดพ้นจากทุกข์อยู่โดยถ่ายเดียว นี้จะรวดเร็ว ท่านยกให้ว่าเป็น อุคฆฤตัญญู ผู้นี้พร้อมแล้วที่จะหลุดพ้นจากปากคอกออกสู่อิสระของตัวเอง วิปจิตัญญู นี้หนุณหลังกันมาประเภทที่สอง นี่ก็เรียกว่าถึงขยะเหมือนกัน แต่ถึงขยะประเภทเยี่ยม ประเภทลดลงมาเป็นลำดับ ไม่ใช่คำว่าถึงขยะแล้วเป็นส่วนเป็นถาดด้วยกันหมดนะ แยกประเภทออกมา แต่รวมชื่อในวัฏจักรนี้เรียกว่าถึงขยะ เพราะอยู่ในกรอบของวัฏจักร จึงให้ชื่อว่าถึงขยะ

ทีนี้แยกถึงขยะออกไปก็มี ๔ ประเภท ประเภทที่หนึ่ง อุกฆฤตัญญู ประเภทที่รอที่จะหลุดพ้นจากทุกข์โดยถ่ายเดียว ยกตัวอย่างเช่น สมัยปัจจุบันก็อย่างพระพุทธเจ้าของเราสอนเบญจวัคคีย์ทั้ง ๕ เป็นต้น ท่านเหล่านี้เป็นผู้ที่อยู่ปากคอกแล้ว รอที่จะมาเปิดประตู พอมาเปิดประตูปั๊บผิงออกเลย ๆ นี้หลุดพ้นแล้ว พ้นจากถึงขยะแล้วในจิตใจของท่าน แต่ส่วนร่างกายก็เป็นถึงขยะตามสมมุติเสีย พระอรหันต์ท่านครองชั้นนี้ ชั้นนี้ เป็นถึงขยะ จิตตวิมุตติเลยถึงขยะไปแล้วก็ครองกันไป พอถึงเวลาแล้วก็ทิ้งอันนี้ลงไปให้ประเภทถึงขยะตามเดิมเสีย ดิน น้ำ ลม ไฟ ไปตามสภาพของมัน จิตที่บริสุทธิ์แล้วก็ผิงแดนพ้นทุกข์คืออะไร คือธรรมธาตุ นี่ประเภทที่หนึ่ง ประเภทที่สองฟังธรรมแล้วก็บรรลุ

ธรรมตามกันไป ๆ ประเภทที่สามก็เป็นประเภทที่ย้อแย้งแข่งดีแข่งชั่วกันตลอดเวลา เหมือนอย่างพวกเรานี้แหละ

ประเภทที่สาม ประเภทที่สี่ นี่กำลังรบกันนะ ส่วนมากมีแต่ประเภทที่สี่ เอาชนะ ๆ ประเภทที่สามคือ เนยยะ พอแนะนำสั่งสอนจุดลากไปได้ ทีนี้ ปทปรมะ ความที่ว่ามิแต่ลงทำเดี๋ยวนี้มันเหนียวเอาไว้เข้าใจใหม่ ทางนี้ก็จะบินเข้าทางจงกรม ทางหนึ่งก็จะลากคอเข้ามาหาเสื่อหาหมอน เนยยะ จะเข้าทางจงกรม ใ้ปทปรมะ มึงจะด่วนไปหาอะไร นี่หมอนมึงก็เคยนอนมาตั้งแต่วันมึงเกิดมึงก็มานอนเสียวชิ นี่ปทปรมะ มันลากมา มึงกุนั้นละ ก็เลสมันต้องชู่อย่างนั้นตลอดใช้ใหม่ ถ้าพูดนี้มันวลอ่อนหวานมันกลัวจะหลุดมือมันไปเข้าทางจงกรม มันต้องชู่ละชิ มึงนอนเสียวก่อนชิ เดียววันพรุ่งนี้มึงไปทำธุระอะไร มึงตายนะมึงไม่ได้นอน ถ้างั้นนอนเสียวก่อนดีกว่า กล่อมแล้ว เห็นไหมละ

นี่ ปทปรมะ กับ เนยยะ มันกำลังแย่งกันอยู่ตามทางจงกรมนี้แหละ จุดไฟก็มิบ ๆ แม็บ ๆ อยู่ตามข้างทาง ทั้งปิดไฟทั้งเปิดไฟไม่รู้จะไรต่ออะไร อยู่ตามนั้นแหละ ไปหาดูเอานะ มองไปมันอดหัวเราะไม่ได้นะเรา ก็เราอยู่มีด ๆ มันเห็นไปหมดจะว่าไง นี่กำลังแย่งกัน เราไม่ได้เป็นบ้าตามมันดูเป็นบ้าอะไร ทำไมทั้งปิดทั้งเปิดไฟ เนยยะ ปทปรมะ กำลังแย่งกันเขาจะตอบอย่างนั้น พวกเนยยะนี่ต้องจุดต้องลากเต็มเหนียว เพราะพวกเราอยู่ในขั้นนี้มาก ชั้นเนยยะ กับ ปทปรมะ มันขัดมันแย้งมันต่อสู้กัน จึงต้องพืดต้องเหวียงกันเต็มเหนียว ทีนี้พอ เนยยะ มันก้าวเข้าไปใกล้เข้าไป แล้วมันขึ้นทางโน้น มันก็ไปวิปริตัตถุญ มันจะขึ้น ถ้าอ่อนนี้มันก็ลากลงมา ปทปรมะ จมไปเลย

เนยยะนี่อยู่กึ่งกลาง ส่วนปทปรมะ ไม่มีความหมายเลย ถ้าเป็นคนใช้ก็ลากเข้าไปโรงพยาบาลมันก็ไม่สนใจกับหมอกับยา จะเข้าห้องไอซียูถ่ายเดียว คอยลมหายใจเท่านั้น นี่พวกปทปรมะ หมดคุณค่าหมดราคา ถ้าจะให้เต็มยศของมันแล้ว ก็กลัวหมาเรา มันจะไม่อยู่ในวัดนะ ถ้าจะตั้งไปใส่หมาก็ไม่มีหาง ไปเยี่ยมทางหมามันก็หวงเหมือนกัน เพราะมันเป็นหมาเต็มยศด้วยหางของมันใช้ใหม่ ทีนี้เราเป็นคนจะกลายเป็นหมาไม่เต็มยศไม่มีหาง แล้วไปเยี่ยมหมา หมาเราไล่กัดนี่ชิ แล้วตอนนี้ก็เป็นตอนยุ่งเหมือนกัน หมาเราตอนนี้มันกำลังหิวข้าวด้วยนะ ใครอย่าไปยุ่งเข้าใจใหม่ มันแย่งกันอยู่อย่างนี้ละ มันไม่สมบูรณ์แบบ นี่พวกปทปรมะ เป็นอย่างนั้น

ให้ดูตัวเองนะ การพูดทั้งนี้ไม่ได้ตำหนิติเตียนหรือชมผู้หนึ่งผู้ใด พูดตามหลักความจริงที่มีอยู่ในหัวใจของเราเป็นบางครั้งบางคราว มันจะขัดจะแย้งกันอย่างนี้ ถ้าเวลากิเลสตัณหา มันหนาแน่นมันลากลง ไม่เห็นสารคุณอะไรของธรรมเลย มีแต่เลิศเลอแต่เรื่องของกิเลสอย่างเดียว ทีนี้เวลาธรรมได้ทีก็ลากคอมันขึ้นมาเข้าทางจงกรม เข้าใจใหม่ นั่นเรียกว่าสู้กัน นี่ขั้นที่สี่ พอมีกำลังบ้างแล้วก็ขยับขึ้นสูงแล้วก็ค่อยเบาไป ๆ

ประเภทปทปรมะเรียกว่าหมตหวังพวกนี้ ก็มีแต่ไอ้ปุกก็เรามันเตือร้อน มันหมตหวัง แล้วมันยังหวังอีก มันหวังอะไร มันหวังทางมันเข้าใจไหม ไปหวังทาง ทางไม่มี ไปหา ยืมเอาทางหมามาใส่เพื่อให้ปทปรมะในร่างมนุษย์เต็มตัวแบบหมา มันจะเป็นอย่างนั้นแหละ พวกมันจำเอานะ เอาละเทศน์เท่านี้วันนี้ ถึงขึ้นปทปรมะ เหนื่อยนะ

(นายกมาตรวจดูน้ำท่วมที่อุดร แล้วให้เงินส่วนตัว ๑ ล้านบาทช่วยเหลือพี่น้องประชาชน) นั่นเห็นไหมล่ะ นี่นายกควักเงินส่วนของท่านเองนะ ให้ช่วยเรื่องน้ำตั้ง ๑ ล้านบาท ฟังซิ นั่นเห็นไหม นอกจาก ๕๕,๐๐๐ ในบรรดาผู้ที่ได้รับความทุกข์ความลำบากแล้วยังควักอันนี้ออกมาช่วยน้ำท่วมที่อุดรอีกตั้ง ๑ ล้านบาท มันของเล่นเมื่อไร ก็อย่างนั้นแล้ว

เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ กิโล ๑๑ บาท ๙๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๒๓ ดอลลาร์ เราจะไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ เรื่อยนะไม่ถอยนะ ให้พวกมันต่างคนต่างตั้งเนื้อตั้งตัวใหม่ เวลาที่เราสลับสโลมาแทบจะเอาบ้านเมืองเป็นตัวประกัน จมกันหมดทั้งบ้านทั้งเมืองเวลานี้ก็เริ่มฟื้นฟูลขึ้นมา ทุกอย่างก็ดีขึ้น ๆ เห็นไหมตะกี้ที่พูดแล้วมีที่ไหนเมืองไทยเรา นายกมาเจอเหตุการณ์เข้าทางนั้นเขาตกลงกันว่าจะให้ ๒๕,๐๐๐ นายกบอกว่า ๒๕,๐๐๐ นี้ไม่พอ นั่น ให้อีกเป็น ๕๕,๐๐๐ แล้วนี่ยังจะฟังเหตุการณ์อีกนะ หากว่าควรจะคืบนี้จะคืบ ถ้าว่าสมควรแล้วก็จะไปตามนั้น จะให้ลดไม่ลด แล้วก็เมื่อวานนี้มาเห็นไหมล่ะ ช่วยเมืองอุดรเราร้องแอ้ ๆ ก็ได้น้ำใจตั้ง ๑ ล้านบาท

นายกคนไหนเอาเงินมาให้ ๑ ล้านบาท มาให้ชาวเมืองอุดร หลวงตาบัวเป็นพยาน นี่ได้ยินแล้วตะกี้ที่ว่านายกให้เป็นน้ำใจแก่พี่น้องชาวไทยเราเฉพาะเมืองอุดร นี่ตั้ง ๑ ล้านบาท มีที่ไหนฟังซิ ไม่ควรยก ยกได้ยังไง ไม่ควรยก ยกได้ยังไง นี่ควรยกก็ต้องยก ควรยกต้องยก คนชั่วต้องบอกว่าชั่ว เลวขนาดไหนต้องบอกว่ามันเลวตลอด เข้าใจไหม คนดีขนาดไหนไม่มีสิ้นสุด ดีสุดยอดก็ต้องยกให้สุดยอดเลย พวกมันจำเอานะ นี่ละคือของจริงได้แก่ธรรม เอาละให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd